

maart 1761 en de verzending van de brief van 29 april 1762 is er 1.502.409 lb ingezameld, wat 102.485½ lb minder is dan in 1760/61. Het bestuur schrijft dit toe aan de brandende hitte, waardoor ranken verdord zijn, aan vernieling door onlusten, de lage prijzen die Travancore ervoor aan zijn onderdanen betaalt, waardoor ze niet meer gemotiveerd zijn in deze peper te verbouwen, en de afzet aan anderen, zowel aan de bevolking van Pandy, als aan de Engelsen. De laatsten zouden naar schatting meer dan 2000 kandijl per jaar ontvangen. Men troost zich met de gedachte dat Travancore met die bescheiden leverantie voor 1.353.673 lb, ofwel 129.426 lb meer dan het voorafgaande jaar, bijdraagt en dat men voor dit jaar reeds een aanzienlijke hoeveelheid heeft ontvangen. Van de verworven peper is 950.000 lb naar Batavia verzonden en 550.000 lb naar Ceylon. De 10.800 lb cardamom [fol. 1157] die met de oktober schepen is verzonden, kwam uit Calicut tegen 27 stuiver het lb, omdat men deze te Cannanur voor niet minder dan 33 stuiver kon krijgen en de uiterste prijs bij de bestelling vastgesteld 30 stuivers is. Men vertrouwt op de verzekering van het bestuur dat ze beter is dan wat de Engelsen als retour inkochten, en hoopt op een goede opbrengst in Nederland. Er is opgedragen de cardamom en wat verder voor het vaderland wordt verworven, direct naar Ceylon te zenden, zodat het vroeg genoeg is voor de retour schepen die daarvandaan vertrekken. Dan hoeft het niet een jaar in Batavia opgeslagen te worden. Met deze retour schepen komt ook indigo uit Pappinivattam, ingekocht voor 36 stuiver en 12 stuiver minder dan de aanbesteding. Het is onaangenaam dat er voor Ceylon 345 last rijst is ingekocht voor f 149 het last, wat ruim eenmaal zo duur is als die van Java. [fol. 1158] Omdat het voor dat gouvernement niet gemist kon worden, is het maar geaccepteerd. Wegens gebrek aan Europese en oosterse militairen kon niet voldaan worden aan het dringend verzoek van Malabar om deze te leveren en moet de recrutering van 200 sipoys wel aanvaard worden. Sinds de bekendmaking van een generaal pardon op 8 juli 1761 zijn 25 Europese en inlandse deserteurs teruggekeerd. Daarentegen zijn 9 Europese militairen en 3 toepassen gedeserteerd. Om daartoe geen aanleiding te geven is het voorstel om Europese militairen die f 7,- ontvangen, f 9,- te gunnen, aanvaard. Overigens zijn er zo weinig soldaten met f 7,-, dat het reglement van gageverhoging er zelfs geen melding van maakt. Dat het verzoek van 78 Europese militairen om maandelijks hun volle gage te krijgen [fol. 1159] is ingewilligd, gaat de bevoegdheid van een subaltern bestuur te boven. Men heeft zelfs nagelaten deze militairen van dit verzoek af te houden en is hen zeer ter wille geweest. De motieven voor dit onwettige besluit zijn openlijk in de gewone resoluties en brieven behandeld, onder meer dat het aantal verzoekers op het totaal van de zwakke bezetting aanzienlijk was en dergelijke niet vrolijk stemmende bedenkingen. Nu deze maatregel is genomen, heeft men zich er met de nodige opmerkingen in een geheime brief bij neergelegd. In de huidige tijden is voorzichtigheid geboden. De vestingwerken liepen gevaar door de woeste zee en hevige stormen te worden weggespoeld. [fol. 1160] Het is zorgelijk dat de kostbare kades en dijken bij Cochin maar voor een onzekere tijd behouden zijn. Er is besloten om de verleden jaar aangekomen vaandrigingenieur Dirk Zeijnde, die als een ervaren vestingbouwkundige geldt, onder bevordering tot luitenant van de artillerie, naar Cochin te zenden. Hij moet tevens het overleden hoofd van de artillerie kapitein-luitenant Pieter Morijn opvolgen.)

Bovendien zal denselven daar ook wel van pas komen nu wij derwaards ter examinatie gesonden hebben zeker alhier gemaakt ontwerp en berigt tot het verkleinen van het fort te Coijlan van welkers bekomene schade wij bij onse laatste generale beschrijving gewag gemaakt. Dog de toenmaals geprojecteerde exstructie van een ravelijn tussen de punten Holland en Gelderland te Cochim hebben de ministers uytgesteld totdat men ontwaarde, of de zee indertijd geen meerder grond sou geeven.

Fol. 1160v-1161r.

(Dit is goedgekeurd, alsmede de onvermijdelijke reparatie van gebouwen voor f 7519. Over schepen en vaartuigen valt niets bijzonders te melden. De ramp met de Getrouwigheid is in de vorige brief behandeld. In de vergadering hierover [fol. 1162] scheen het dat het verlies van dit schip aan lafhartigheid, onkunde en nonchalance van de officieren te wijten is.